

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978.

11 OKTOBER 1977

WETSVOORSTEL

betreffende de nationalisering van de onroerende goederen toebehorend aan sommige steenkolenmijnen die thans in vereffening zijn.

(Ingediend door de heer Levaux.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In antwoord op een mondelinge vraag betreffende de arbeiderswoningen die aan steenkolenmijnen hebben toebehoord en er nog aan toebehoren, antwoordde de heer Califice, toen Minister van Tewerkstelling en Arbeid, het volgende :

« Wanneer men de balansen, daterend uit de tijd dat bepaalde steenkolenmijnen nog in bedrijf waren, vergelijkt met de huidige balansen die met het oog op de vereffening worden voorgelegd, staat men er vaak verbaasd over hoezeer het onroerende bezit van die mijnen in waarde gestegen is. Dit feit werd onlangs door ons geconstateerd ».

Vijfentwintig jaar na de beslissing tot toekenning van toelagen aan de steenkolenmijnen moet men dus constateren :

1° dat die toelagen zonder tegensprestatie werden toegekend;

2° dat de steenkolenmijnen, niettegenstaande die tegemoetkomingen van het Rijk, aan de maatschappelijke zekerheid nog enorme bedragen verschuldigd zijn, met inbegrip van de bijdragen die aan de bron op het loon van hun arbeiders werden ingehouden.

Het zou dus immoreel zijn te dulden dat de steenkolenmijnen, na stopzetting der activiteiten welke die tegemoetkomingen rechtvaardigden, balansen voorleggen die gunstiger blijken te zijn dan die welke zij konden tonen toen zij nog in bedrijf waren.

In de wet tot oprichting van het Kolendirectorium staat te lezen dat het de taak van die instelling is het sociale beleid te omschrijven dat inzake huisvesting dient te worden gevolgd.

Wanneer men weet hoe zwaar de vroegere mijnstreken door de huisvestingscrisis worden getroffen, wanneer men

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978.

11 OCTOBRE 1977

PROPOSITION DE LOI

relative à la nationalisation des biens immobiliers appartenant à certains charbonnages actuellement en liquidation.

(Déposée par M. Levaux.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

A une question orale relative aux maisons ouvrières ayant appartenu et appartenant encore aux charbonnages, M. Califice, alors Ministre de l'Emploi et du Travail, répondait ce qui suit :

« On ne peut manquer d'être surpris de constater que, dans de nombreux cas, le patrimoine immobilier des charbonnages voit sa valeur croître très sensiblement quand on compare les bilans de la période d'activité charbonnière aux bilans actuels présentés pour la liquidation. C'est un fait que nous venons d'observer ».

Il y a donc lieu de constater, vingt cinq ans après la décision d'octroi de subventions aux charbonnages :

1° que ces subventions ont été octroyées sans contrepartie;

2° qu'en dépit de ces interventions de l'Etat, les charbonnages sont restés redevables de sommes énormes à la sécurité sociale, en ce compris les cotisations perçues à la source sur les salaires de leurs ouvriers.

Il serait donc immoral d'admettre que les charbonnages, après avoir cessé les activités qui justifiaient ces interventions, présentent des bilans plus favorables que pendant leur période d'activité.

Dans la loi constitutive du Directoire charbonnier, on peut lire que celui-ci avait notamment pour mission de déterminer la politique sociale à poursuivre en matière de logement.

Quand on connaît la crise du logement qui sévit gravement dans les régions autrefois charbonnières, quand on sait

weet dat de mijnmaatschappijen tegen zeer hoge prijzen onroerende goederen van de hand hebben gedaan, die sedert hun oprichting reeds verscheidene malen waren afgeschreven, moet men erkennen dat het Kolendirectorium zich wel zeer slecht van zijn opdracht heeft gekweten.

Men mag derhalve niet toelaten dat een dergelijk schandaal blijft voortduren : dat is het doel van dit wetsvoorstel dat Mevrouw Noëlla Dinant reeds op 22 mei 1975 had ingediend.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

De vorderingen voortvloeiend uit de toelagen, door de Staat betaald aan de verlieslatende mijnen, worden verhaald op de onroerende goederen van die kolenmijnen in vereffening volgens de in de hiernavolgende artikelen bepaalde procedure.

Art. 2.

Voor elke kolenmijn die thans in vereffening is :

- a) stelt de Koning het totaal bedrag vast van de door de Staat aan die kolenmijnen betaalde toelagen;
- b) maakt Hij een inventaris op van de bebouwde en onbebouwde onroerende goederen van die kolenmijnen;
- c) gaat Hij over tot de nationalisering van die onroerende goederen.

Art. 3.

Het nationaliseringsbesluit brengt vanaf de bekendmaking ervan de overdracht aan de Staat mede van de eigendom van de genationaliseerde goederen.

Art. 4.

Een koninklijk besluit bepaalt de in acht te nemen regelen in geval van onenigheid over de waarde van de genationaliseerde goederen.

Art. 5.

Indien de waarde van de genationaliseerde goederen hoger is dan het bedrag van de vordering van het Rijk, betaalt dit laatste aan de betrokken kolenmijnen het verschil terug tussen die waarde en het bedrag van de vordering of staat het aan de kolenmijnen een deel van de genationaliseerde goederen af. Een koninklijk besluit bepaalt de wijze waarop de terugbetaling of de afstand zal geschieden.

Art. 6.

De in aanmerking komende goederen mogen vanaf 1 juni 1977 niet meer worden vervreemd. De opbrengst van de door de mijnmaatschappijen vanaf die datum verkochte goederen moet worden terugbetaald.

6 juli 1977.

que les sociétés minières ont vendu à des prix fort élevés des immeubles amortis plusieurs fois depuis leur construction, on est en droit d'admettre que le Directoire charbonnier a bien mal rempli sa mission en la matière.

Il convient dès lors de ne plus permettre que ce scandale perdure : c'est le but de cette proposition de loi que Madame Noëlla Dinant avait déjà déposée le 22 mai 1975.

M. LEVAUX.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

Les créances résultant des subsides versés par l'Etat aux charbonnages en déficit, seront récupérées sur les biens immobiliers de ces charbonnages en liquidation, suivant la procédure fixée aux articles ci-après.

Art. 2.

Pour chaque charbonnage actuellement en liquidation, le Roi :

- a) constate le montant total des sommes versées par l'Etat à ce charbonnage;
- b) énumère les biens immobiliers, bâtis ou non bâtis, appartenant à ce charbonnage;
- c) décide la nationalisation desdits immeubles.

Art. 3.

L'arrêté de nationalisation entraînera dès sa publication le transfert de la propriété des biens nationalisés au profit de l'Etat.

Art. 4.

Un arrêté royal fixera les règles à suivre en cas de désaccord sur la valeur des biens nationalisés.

Art. 5.

Si la valeur des biens nationalisés dépasse le montant de la créance de l'Etat, celui-ci rembourse au charbonnage concerné le montant excédant sa créance ou lui cède une partie des biens nationalisés. Un arrêté royal fixera les modalités suivant lesquelles ce remboursement ou cette cession se fera.

Art. 6.

Les biens pris en considération ne pourront être aliénés à dater du 1er juin 1977. Le montant des biens qui auraient été vendus par les sociétés de charbonnages à partir de cette date sera remboursé.

6 juillet 1977.

M. LEVAUX,
L. VAN GEYT.